

بررسی بازتاب‌های سیاسی-اجتماعی انتقال آب کارون به فلات مرکزی (مطالعه موردی شهرستان اهواز)

محمد رضا حافظ نیا^۱، پیروز مجتبیزاده^۲، داریوش بهمنی^۳

۱- رئیس انجمن ژئوپلیتیک ایران و استاد جغرافیای سیاسی دانشگاه تربیت مدرس

۲- مدیر عامل بنیاد پژوهشی یوروسویک لندن و استاد جغرافیای سیاسی دانشگاه تربیت مدرس

۳- کارشناس ارشد جغرافیای سیاسی و کارشناس توسعه سد و نیروگاه سازمان آب و برق خوزستان

چکیده

رود کارون در امنیت، توسعه و تمدن بخش وسیعی از جنوب غربی کشور ایران تاثیر گذار می‌باشد این رودخانه به این علت که به نواحی مرکز کشور اتصال دارد سبب می‌شود تا مراکز جمعیتی حاشیه کارون به ویژه شهر اهواز از ایران جدا نباشد و این عدم جدایی از مرکز، هم امنیت منطقه‌ای و هم ملی را تقویت، در نتیجه انسجام اجتماعی و همگرایی سیاسی را نیز موجب شود. هرچند انتقال آب از سرشاخه‌های کارون از سوی سیاست گذاران آبی کشور، نقطه امید مردم ساکن فلات مرکزی و بهترین راه تأمین آب آنها تعریف و عنوان گردیده، اما در عین حال، عوارضی را در مسیر انتقال و حوضه مبدأ به خصوص در پایین دست حوضه (بخش عده خوزستان) به عنوان ناحیه مصرف بوجود می‌آورد. هم اکنون یکی از دغدغه‌های اصلی مردم خوزستان به ویژه اهواز، برنامه‌های آشکار و پنهان انتقال آب کارون بوده و آن را خلاف اجرای عدالت می‌پنداشد. این پژوهش با روش آماری و توصیفی، پیامدهای سیاسی-اجتماعی انتقال آب از حوضه آبریز کارون از زاویه نگاه جامعه شهری و روستایی شهرستان اهواز و نیز رابطه این تاثیرات با کنش‌های سیاسی-اجتماعی را بررسی می‌کند.

واژه‌های کلیدی: انتقال بین حوضه‌ای آب از سرشاخه‌های کارون، هیدرопلیتیک، پیامدهای سیاسی-اجتماعی، واگرایی، همگرایی

مقدمه

هیدرопلیتیک مرکب از دو واژه آب و سیاست است و نیز تاثیر منابع آب بر سیاست و تصمیم‌گیری‌های سیاسی در سطوح محلی، ملی، منطقه‌ای و جهانی که می‌تواند موجب واگرایی یا همگرایی سیاسی-اجتماعی در این سطوح شود را مورد مطالعه قرار می‌دهد. در این میان، هیدرопلیتیک در سطح ملی و محلی، به بررسی پیامدهای سیاسی-اجتماعی ناشی از تصمیم‌گیری یا اجرای طرح‌های منابع آب مانند انتقال بین حوضه‌ای آب یا احداث سدهای بزرگ می‌پردازد. به عبارت دیگر، بررسی کنش و واکنش‌های بین دولت و مردم و یا بین دولت‌ها یا گروه‌های اجتماعی که ناشی از اجرای طرح‌های مرتبط با منابع آب می‌باشد هیدرопلیتیک نامیده می‌شود. فرآیند انتقال بین حوضه‌ای، علیرغم رفع برخی کمبودهای حوضه مقصود به پشتونه انتقال فیزیکی آب، می‌تواند منشأ تغییرات زیادی در حوضه‌های مبدأ و مقصد باشد که لازم است از جنبه‌های مختلف مورد ارزیابی قرار گیرد. از آنجا که طرح‌های انتقال آب بین حوضه‌ای مستقیماً مدیریت حوضه مبدأ و مقصد را متاثر می‌کند، می‌تواند بهبود و یا تنزل شرایط اجتماعی-اقتصادی و زیست محیطی در هر یک از دو حوضه را به دنبال داشته باشد. به منظور کاهش چالش‌های این طرح‌ها، شناسایی جنبه‌ها و ابعاد مختلف طرح و تصمیم‌گیری بر اساس اطلاعات همه جانبه اجتناب ناپذیر است. فلسفه طرح‌های انتقال آب بین حوضه‌ای، تنها انتقال آب مازاد حوضه مبدأ، با رعایت حقایق‌های فعلی و آینده و محیط زیست حوضه مبدأ می‌باشد. همچنین سیستم‌های آبی حوضه مبدأ تحت تاثیر قرار نگرفته، مصرف کنندگان این حوضه با بهره

¹ mhafeznia2006@yahoo.com

²

³ dariush_bahmaei@yahoo.com